

VERTIGO

NR. 64 | ZOMER 2021

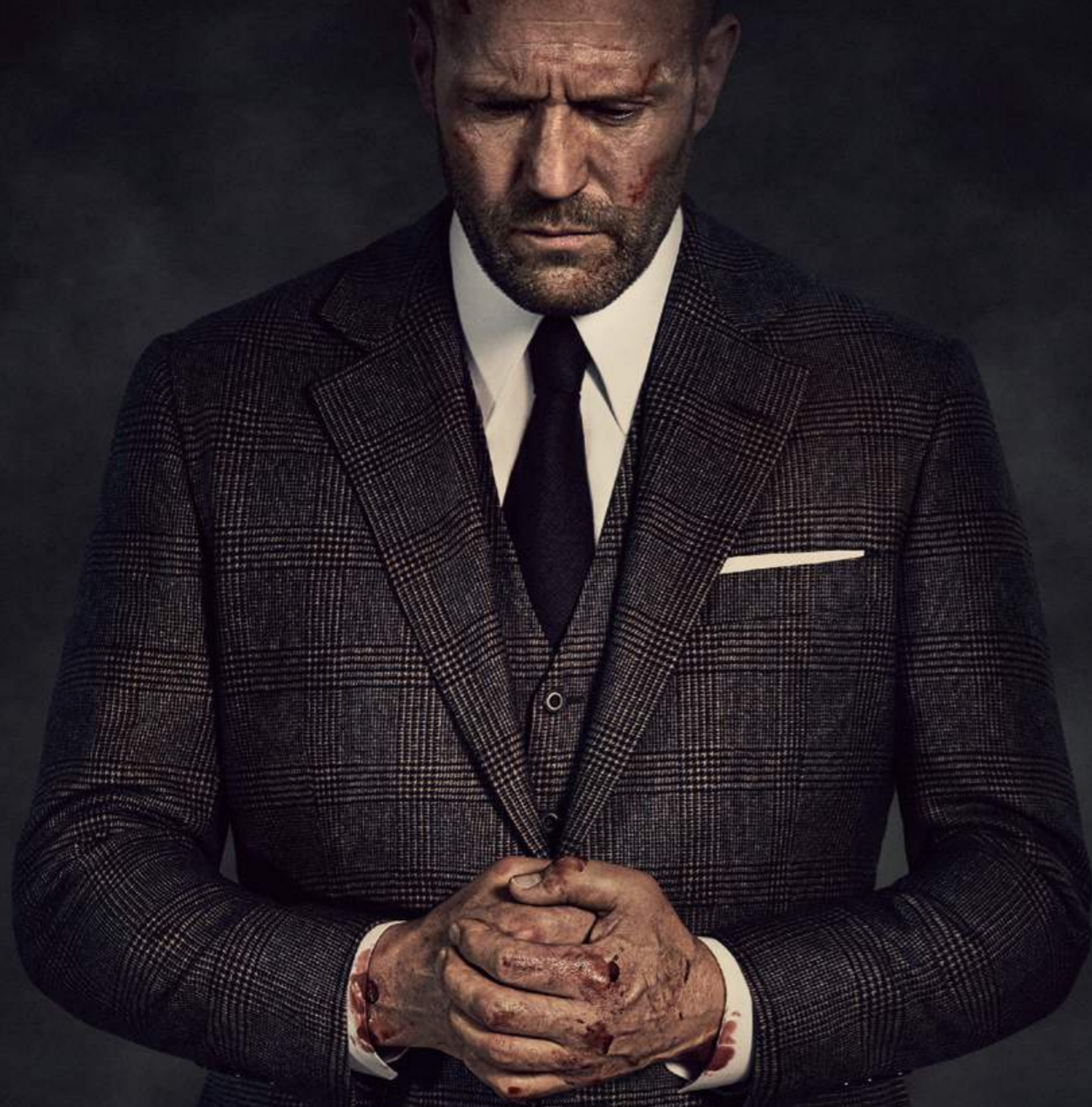
Een ongwekkende dosis cinema

MINARI
CRUELLA
THE FATHER
IN THE HEIGHTS
THE GREEN KNIGHT
THE SUICIDE SQUAD
PROMISING YOUNG WOMAN

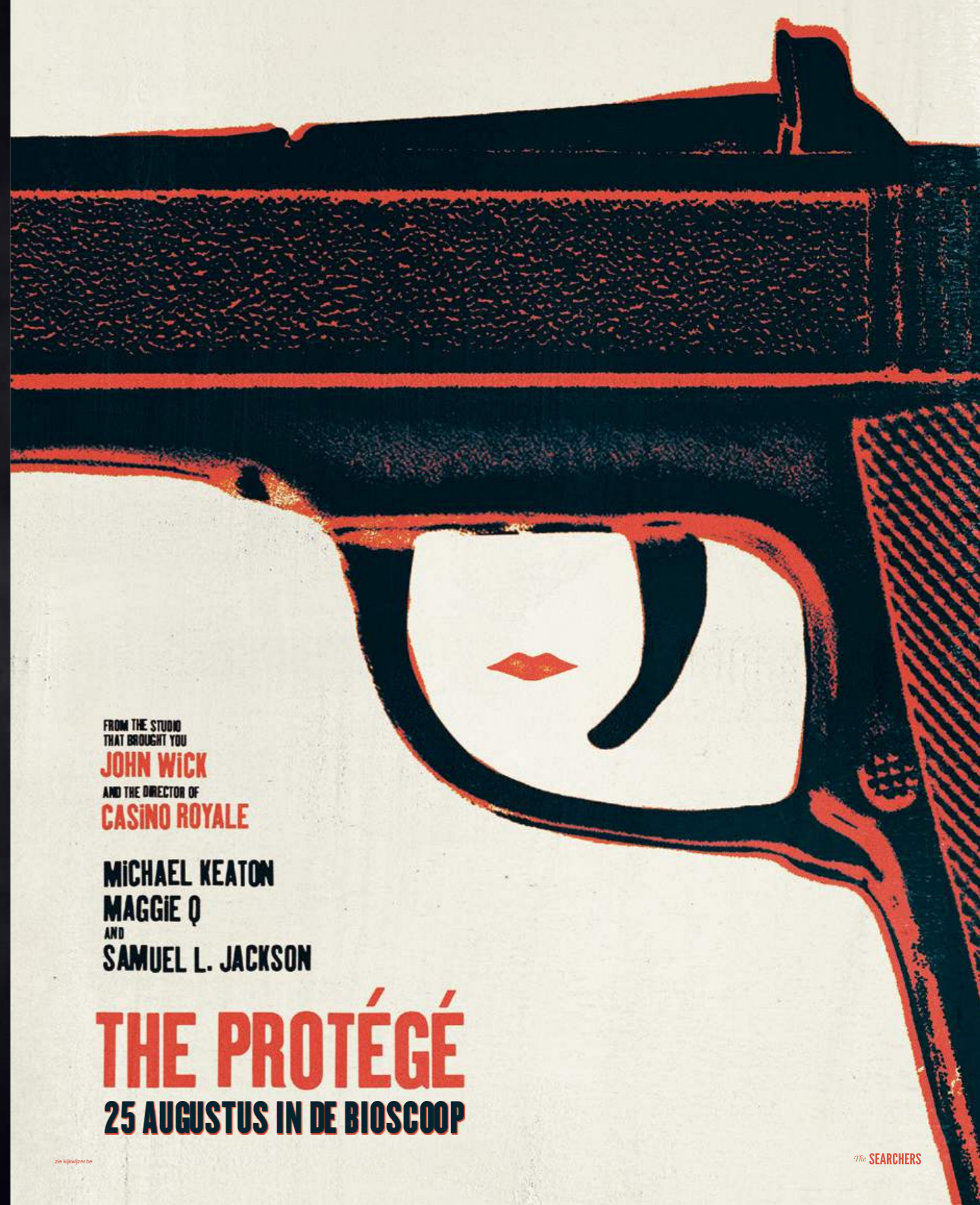
BLACK WIDOW

JASON STATHAM
**CASH
TRUCK**
A FILM BY
GUY RITCHIE

23 JUNI IN DE BIOSCOOP

FROM THE STUDIO
THAT BROUGHT YOU
JOHN WICK
AND THE DIRECTOR OF
CASINO ROYALE

MICHAEL KEATON
MAGGIE Q
AND
SAMUEL L. JACKSON

THE PROTÉGÉ
25 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

OSCAR WINNER BEST SUPPORTING ACTRESS
NOMINATION BEST FILM • DIRECTOR • ACTOR • SCRIPT • MUSIC

WINNER
GOLDEN GLOBE
BEST INTERNATIONAL FILM

winner
sundance
film festival
grand jury • audience award

WINNER
BAFTA
BEST SUPPORTING ACTRESS

'A STAGGERINGLY POWERFUL STORY
OF THE AMERICAN DREAM'
INDIEWIRE

MINARI

A FILM BY LEE ISAAC CHUNG

RELEASE 30-6

SEPTEMBER FILM www.septemberfilm.be [f](#) [t](#) [i](#) [c](#) /septemberfilmbe

OSCAR WINNER BEST INTERNATIONAL FEATURE FILM
NOMINATION BEST DIRECTOR

WINNER
BAFTA
BEST INTERNATIONAL FEATURE FILM

FESTIVAL DE CANNES
SÉLECTION OFFICIELLE

NOMINATION
GOLDEN GLOBE
BEST INTERNATIONAL FEATURE FILM

'MADS MIKKELSEN'S
BEST PERFORMANCE IN YEARS'
INDIEWIRE

DRUNK

A FILM BY THOMAS VINTERBERG
DIRECTOR OF JAGTEN

RELEASE 9-6

SEPTEMBER FILM www.septemberfilm.be [f](#) [t](#) [i](#) [c](#) /septemberfilmbe

VANAF 23 JUNI IN DE BIOSCOOP

BANKIER. VADER. ECHTGENOOT. WORST.

MIJN VADER IS EEN SAUCISSSE

JOHAN HELDENBERGH

SAVANNAH VANDENDRIESSCHE

HILDE DE BAERDEMAEKER

A PRIVATE VIEW PRESENTEERT

GEBASEERD OP DE ROMAN MON PÈRE EST UNE SAUCISSE VAN AGNÈS DE LESTRADE. GEPUBLICEERD DOOR ROUERGUE. A PRIVATE VIEW, THE FILM KITCHEN & LEITWOLF FILMPRODUKTION PRESENTEREN EEN FILM VAN ANOUK FORTUNIER MET JOHAN HELDENBERGH, SAVANNAH VANDENDRIESSCHE, HILDE DE BAERDEMAEKER, JADE DE RIDDER, FERRE VUYE, CHOKRI BEN CHIKHA EN FRANK FOCKETYN. CASTING SARA DE VRIES-VINCK. EERSTE REGIEASSISTENTE SOFIE TUSCHANS. MAKE-UP MICHELLE BEECKMAN. KOSTUUM VALERIE LE ROY. PRODUCTION DESIGN PHILIPPE BERTIN. GELUIDSINGENIEUR DIRK BOMBÉY. SOUND DESIGN EN MIXAGE JAN SCHERMER. MUZIEK HARRY DE WIT. FOTOGRAFIE MELLE VAN ESSEN NSC. MONTAGE GERT VAN BERCKELAER, JOPPE VAN DEN BRANDE. PRODUCTIELEIDER MAARTEN D'HOLLANDER. UITVOERENDE PRODUCTENTEN GRIETJE LAMMERTYN, STEPHEN VANDINGENEN. CO-PRODUCTENTEN NORDDEUTSCHER RUNDUNK HOLGER HERMESMEYER. CO-PRODUCTENTEN INEKE KANTERS, JAN VAN DER ZANDEN, ANETTE UNGER, SVEN RUDAT, RÜDIGER WOLF. PRODUCTENT DRIES PHLYPO.

EEN SCENARIO VAN JEAN-CLAUDE VAN RIJCKEGHEM
EEN FILM VAN ANOUK FORTUNIER

#WeLoveCinema VAF

Deze film is voorzien van Nederlandstalige audiodescriptie en ondertiteling: Audiodescriptie via de Earcatch App en beschikbaar via de App Store en Google Play. Vraag ruim vooraf aan de bioscoop naar voorstellingen met ondertiteling.

VANAF 23 JUNI IN DE BIOSCOOP

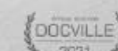
SERENDIPITY FILMS
PRESENTS

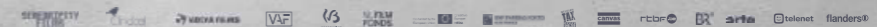
DARK RIDER

FINDING LIGHT WITHIN THE DARKNESS

A FILM BY
EVA KÜPPER

SERENDIPITY FILMS PRESENTS IN CO-PRODUCTION WITH CLIN D'ŒIL FILMS & VOLVA FILMS A FILM BY EVA KÜPPER WITH BEN FELTEN, KEVIN MAGEE & JED DAVIS PRODUCED BY ELLEN DE WAELE, ELIŠA HEENE CO-PRODUCED BY HANNE PHLYPO, DENIS VASLÍN, FLEUR KNOPPETS PHOTOGRAPHY CARL ROTTIERS SOUND GERBEN KOKMEIER, JOSH WILLIAMS COSTUME DESIGNER THUIS VAN NUFFEL
POST PRODUCTION WARE MIKROS BRUSSELS & SONDR POST PRODUCTION SOUND A-SOUND & STUDIO L'ÉQUIPE COLORIST VICKIE-LYNN ROY MAKEUP THEO SIEGEN SOUND DESIGNER DAVID VRANKEN SOUND MIXER JEF AERTS NEGATIVE ANNELES VAES WITH THE SUPPORT OF FLANDERS AUDIOVISUAL FUND (VAF), NETHERLANDS FILM FUND, FILM AND AUDIOVISUAL CENTER OF WALLONIA BRUSSELS FEDERATION,
CREATIVE EUROPE PROGRAMME - MEDIA OF THE EUROPEAN UNION, BNP PARIBAS FORTIS FILM FINANCE - TAX SHELTER OF THE BELGIAN GOVERNMENT, TELENET A CO-PRODUCTION VRT/CANVAS, RTBF TELEVISION BELGE - UNITE DOCUMENTAIRE, BAYERISCHER RUNDUNK IN CO-OPERATION WITH ARTE

#WeLoveCinema VAF

12
↓
23
okt
21

INTERNATIONAAL
**FILM
FEST
GENT**

Foto: Yorgos Kargalidis © thielandagency | Grafisch ontwerp: bloudruk

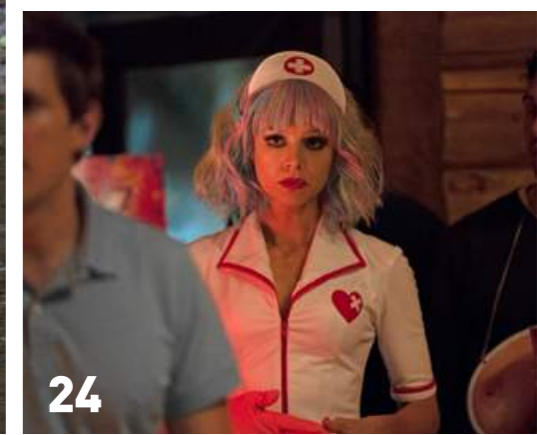
Programma & tickets
vanaf 22 september
filmfestival.be

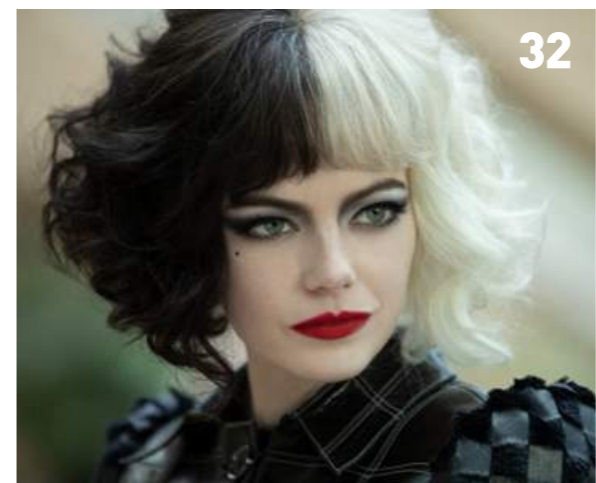
12

20

24

32

46

- 11 VOORWOORD
- 12 BLACK WIDOW
- 18 THE FATHER
- 20 MINARI
- 22 IN THE HEIGHTS
- 24 PROMISING YOUNG WOMAN
- 26 THE MAN WHO SOLD HIS SKIN
- 30 FALLING
- 32 CRUELLA
- 34 MIJN VADER IS EEN SAUCISSE
- 38 THE SUICIDE SQUAD
- 40 THE GREEN KNIGHT
- 46 KLAPS

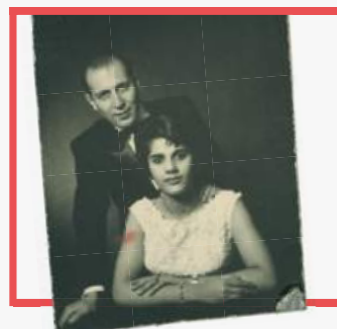
Maite Alberdi
The Mole Agent

verwacht | 30.06.2021

Myriam Verreault
Kuessipan

verwacht | 07.07.2021

Firouzeh Khosrovani
Radiograph of a Family

verwacht | 08.09.2021

Mahnaz Mohammadi
Son-Mother

verwacht | 06.10.2021

Melina León
Canción sin nombre

verwacht | 10.11.2021

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER

Steven Tuffin
steven@vertigoweb.be

MEDEWERKERS

Ruben Nollet, Elien Valcke,
Sophie Lodewijks, Chris Craps

WEBMASTER

Hans verschooten

WEBREDACTIE

Arno Callens

EINDREDACTIE

Piet Uyttebroeck

LAY-OUT

Geert Verbist

RECLAMEREGIE

info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Dorian van der Brempt
Postbus 10009
2000 Antwerpen

DRUK

Moderna Printing

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door
middel van druk, fotokopie, scan of op enige
andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk
akkoord van de uitgever.

📌 **VERTIGObe**

📧 **VERTIGOgram**

📍 **VERTIGObe**

Het magazine dat je op dit eigenste moment in je handen (of op je scherm) hebt, is een gok. Een wilde of een berekende? Dat zal de toekomst uitwijzen. De gevolgen van de coronacrisis hebben er namelijk bij *Vertigo* net zoals bij zovele andere culturele organisaties stevig ingehakt. Het grootste deel van onze middelen moeten we uit advertentie-inkomsten halen en aangezien we geen papieren nummers hebben gemaakt omdat de

bioscopen gesloten waren, hebben we financieel stevig ingeboet.

Misschien was het slimmer geweest om op veilig te spelen door het moment af te wachten waarop het 'het rijk der vrijheid' helemaal een feit is, maar het enorme enthousiasme van de filmverdelers, de bioscoopuitbaters en alle andere *Vertigo*-vrienden inspireerde ons om de heropening van de cinema's te vieren met dit duizelingwekkende zomernummer, waarin we een brede blik werpen op het bioscoopprogramma van juni, juli en augustus. Van popcornvertier *Cruella*, *In the Heights* en *The Suicide Squad*, via de Oscarwinnaars *The Father*, *Promising Young Woman* en *Minari*, en de Belgische (co)producties *Mijn vader is een saucisse* en *The Man Who Sold His Skin*, tot de uitdagendere titels *Falling* en *The Green Knight*: ze komen allemaal aan bod op de volgende pagina's.

Nog een reden om te vieren: zelden sierden zoveel actrices onze limited-editioncovers. Dat vrouwelijke personages alsmaar vaker een centrale rol krijgen op het witte doek, lijkt erop te wijzen dat zelfs in Hollywood het tij eindelijk echt aan het keren is op het vlak van gendergelijkheid – zo heeft het Marvel 'maar' 23 films gekost om met *Black Widow* op de proppen te komen. Nu maar hopen dat er ook op het gebied van diversiteit meer vooruitgang wordt geboekt, dat dat verschrikkelijke virus niet opnieuw roet in het eten gooit en dat het Vlaams Audiovisueel Fonds rekening houdt met de precare situatie van *Vertigo* als het zich bukt over de verdeling van de ter beschikking gestelde relancemiddelen.

In ieder geval: tot in de cinema!

STEVEN TUFFIN
HOOFDREDACTEUR

OP EENZAME HOOGTE

Elf jaar nadat Black Widow in *Iron Man 2* haar entree maakte in het Marvel Cinematic Universe, krijgt de Russische superspionne – echte naam: Natasha Romanoff – eindelijk haar eigen film. De missie van *Black Widow*-regisseur Cate Shortland: de mens achter Scarlett Johanssons populaire personage naar de voorgrond brengen. Het stappenplan van de Australische arthouseleveling onder de loep. **STEVEN TUFFIN**

1 BEGIN MET PASSIE

Enkele jaren terug kreeg Cate Shortland een telefoontje dat ze nooit had verwacht: het machtige Marvel belde haar op met de vraag om te praten over een mogelijke samenwerking. 'Ik moet eerlijk bekennen dat ik zelfs niet wist wie of wat Marvel was', lacht ze. 'Dat zorgde voor een paar interessante eerste gesprekken.'

Toch leek het te klikken tussen de cineast die naam had gemaakt met de kleinschalige drama's *Somersault* en *Lore*, en de blockbusterfabriek die met *Avengers: Endgame* in 2019 een van de succesvolste films aller tijden afleverde. Niet veel later volgden enkele Skype-gesprekken met Scarlett Johansson, de steractrice die al zeven keer – acht als je haar cameo in *Captain Marvel* meetelt – in de huid van Natasha Romanoff aka Black Widow was gekropen en zich klaarstoomde voor de eerste solofilm van het personage.

'De passie waarmee Scarlett over Natasha praatte, werkte enorm aanstekelijk. Het is ook zo'n boeiende figuur, met haar donkere verleden als Russische spionne, haar veranderende rol binnen het Avengers-collectief en haar – spoileralarm – tragische maar o zo heroïsche einde wanneer ze zich in *Endgame* opoffert om het universum te redden.'

2 TOON DE MENS

Nadat Johansson en Marvel hadden beslist dat Shortland *Black Widow* zou draaien, kreeg de regisseur een mega-compilatie van alle scènes met Natasha uit het MCU voorgeschoteld. 'Het viel me meteen op dat ze in die 23 films amper op de voorgrond was getreden. Ook al werd het personage alsmaar belangrijker, echt veel kwam je niet over haar te weten. Ik kon niet wachten om haar gevoelswereld uit te diepen.'

Het klopt: buiten een korte flashback naar haar training in de mysterieuze Red Room in *Avengers: Age of Ultron* en enkele vage verwijzingen naar een schuld die ze moet aflossen werd in het MCU nog nooit dieper ingegaan op Romanoffs achtergrond. 'Een duidelijk bewijs dat Marvel veel te lang een mannenclubje is geweest', oppert Shortland. 'Natasha werd voornamelijk als een weinig realistisch lustobject opgevoerd. Met die versie wilde ik voorgoed komaf maken. De kijker krijgt in *Black Widow* in de eerste plaats Natasha de mens te zien en dan pas Natasha de superheld.'

3 SPREEK DUIDELIJKE TAAL

Shortland had duidelijk ambitieuze plannen voor wat op het eerste gezicht een 'kleinere' Marvel-film à la *Ant-Man* en *Captain Marvel* moest worden. Toch slaagde ze erin om de Hollywoodgigant te overtuigen. 'Het hielp dat ik altijd heel duidelijk ben geweest', klinkt het. 'Marvel wist al heel snel wat ik voor ogen had en dat ik weinig zin had om daarvan af te wijken.'

Toch moest Shortland rekening houden met de wensen van iemand anders, namelijk Marvel-baas Kevin Feige. 'Hij breedde al heel lang op een idee voor de film en Kevins wil is nu eenmaal wet in Marvel-land. Ik kan echter met de nodige trots zeggen dat onze ideeën heel organisch werden gecombineerd. Hij wilde het over familie hebben, ik over identiteit en samen kwamen we tot het besef dat we Natasha's persoonlijkheid het best konden doorgronden in een gezinscontext.'

Scarlett Johansson, Cate Shortland, Florence Pugh & David Harbour

4 ORGANISEER EEN REÛNIE

Black Widow speelt zich af in de periode tussen *Captain America: Civil War* en *Avengers: Infinity War*. Romanoff is op de vlucht voor de Amerikaanse overheid en belandt bij drie Russische ex-collega's met wie ze jaren daarvoor een soort familie vormde: jongere 'zus' Yelena Belova (*Midsommar*-revelatie Florence Pugh), moederfiguur Melina Vostokoff (Oscarwinnares Rachel Weisz uit *The Constant Gardener*) en vaderfiguur Alexei Shostakov alias Red Guardian, de Russische tegenhanger van Captain America (*Stranger Things*-sheriff David Harbour).

Die geforceerde gezinsreunie had voor Shortland een dubbel voordeel: 'Enerzijds konden we zo Natasha tot op het bot uitdiepen, anderzijds kregen we de kans om Scarlett met drie topacteurs te omringen. Florence vond ik fantastisch in haar doorbraakfilm *Lady Macbeth*, met Rachel was ik al jaren aan het zoeken naar een gezamenlijk project en David is gewoon hilarisch als hij begint te improviseren. Het doet me zoveel deugd om te horen dat Scarlett dit de aangenaamste ervaring uit haar carrière noemt. Ze heeft echt het gevoel dat we zowel het verhaal als haar acteerskills tot het uiterste hebben gepusht.'

5 OVERSTIJG DE ACTIE

Natuurlijk ontbreekt het in de 24e film van het Marvel Cinematic Universe niet aan de nodige actie. Romanoff moet het samen met haar surrogaatgezin opnemen tegen de Taskmaster, een geduchte slechterik die de moves van zijn tegenstanders perfect kan kopiëren.

In een van hun vele confrontaties zoekt Black Widow duizelingwekkend hoog door de lucht. Voor die scène haalde Shortland de mosterd bij *Moulin Rouge!* en *How to Train Your Dragon*, twee spektakelfilms waarin vrouwelijke personages de lucht klieven. Het ging de regisseur echter om meer dan hersenloos vertier: 'Voor mij was het belangrijk dat Natasha zich letterlijk én figuurlijk boven de actie zou bevinden. Ze kijkt als het ware neer op het mannelijke geweld.'

Verdere Black Widow-inspiratiebronnen die Shortland vermeldt zijn *Aliens*, *Terminator 2: Judgment Day* en *The Silence of the Lambs*, stuk voor stuk klassiekers met sterke vrouwelijke personages van wie de kwetsbaarheid niet verdoezeld wordt. 'Personages die elkaar zomaar verrot slaan, maken geen indruk op het publiek. Maak van hen echter figuren met herkenbare angsten en onzekerheden en je hebt de kijker helemaal mee. Dat leidde ik toch af uit de overweldigende reacties tijdens onze testscreenings.'

BLACK WIDOW SPEELT VANAF 7 JULI IN DE BIOSCOOP

w h e n h o n o r w a s e v e r y t h i n g

w h e n c o u r a g e m a d e k i n g s

THE GREEN KNIGHT

4 augustus in de bioscoop

24e Kijkwijzer De BRON LEY LINE A24 The SEARCHERS

GEBROKEN GEEST

Klasbak Anthony Hopkins in de hoofdrol, niets dan lovende recensies en twee Oscars. Zeker niet slecht voor een eerste film. In de regiestoel van *The Father* – over een bejaarde man die wanhopig worstelt met dementie – zat echter Florian Zeller, het Franse multitalent dat geen stap verkeerd kan zetten.

‘De filmtaal zat dit verhaal als gegoten.’ **RUBEN NOLLET**

Het gaat hard voor Florian Zeller. Toen hij in 2002 op zijn 23^e zijn debuutroman *Neiges artificielles* publiceerde, kreeg hij er meteen de prestigieuze Hachette-prijs voor. De vier romans die hij daarna schreef, werden stuk voor stuk bestsellers. Tussendoor besloot hij zich aan een toneelstuk te wagen. *L'Autre*, een scheidingsverhaal, oogstte in 2004 lovende kritieken en trok een wervelende theatercarrière op gang. Van de twaalf stukken die hij schreef, werden er verschillende vertaald en vandaag is hij wereldwijd de meest opgevoerde Franse toneelschrijver.

Met name *Le père*, een schrijnend drama over een oude man die zijn greep op de werkelijkheid verliest, werd een internationaal succes. Nu maakt Zeller met datzelfde verhaal zijn overstap naar het witte doek en opnieuw is het een schot in de roos. *The Father* was goed voor de Oscar voor beste bewerkte scenario en leverde hoofdrolspeler Anthony Hopkins zijn tweede Academy Award op, na die voor *The Silence of the Lambs*.

Het begon allemaal bij Zellers grootmoeder. Toen Florian vijftien was, begon de vrouw tekenen van dementie te vertonen. ‘Die ervaring heeft me enorm getekend’, vertelt hij. ‘Mijn grootmoeder was een sterke en trotse vrouw, die graag de touwtjes in handen had. Het was dus heel pijnlijk om te zien hoe ze die controle verloor. Vooral omdat ik haar niet kon helpen, hoe graag ik haar ook zag.’ Die hulpeloosheid wordt verbeeld in de andere verhaallijn van *The Father*, die van de dochter (Olivia Colman) van de dementerende man.

Zeller wilde absoluut Anthony Hopkins casten als de vader. ‘Hij is nu eenmaal de beste acteur ter wereld. Door hem krijgt het verhaal meer gewicht, want als iemand met zijn status een personage speelt dat zo diep valt, lijkt dat dubbel erg.’ Weetje: om de rol nog beter op maat te snijden van de Britse rasacteur – die op zijn 83e zelf elke dag met zijn sterfelijkheid wordt geconfronteerd – veranderde Zeller de naam van het hoofdpersonage van André in Anthony.

Le père vormt samen met *Le fils* en *La mère* een trilogie die Zeller voor het theater heeft geschreven. Eigenlijk ligt *Le mère* de dramaturg het nauwst aan het hart, maar er is een goede reden waarom hij eerst *The Father* wilde maken. Op de planken vertaalde hij de geestelijke aftakeling van het hoofdpersonage al

visueel door de set stelselmatig kaler en leger te maken, in een film kon hij daar nog verder in gaan.

‘De filmtaal zit dit verhaal als gegoten’, stelt Zeller. ‘Het was altijd de bedoeling om binnen de muren van Anthony’s appartement te blijven. Dat zou de ervaring alleen maar beklemmender maken. Door in een studio te draaien, kreeg ik bovendien alle vrijheid om met de sets te spelen. Een muur weghalen of een andere kleur geven, de afmetingen van een ruimte lichtjes veranderen: het zijn subtiele trucjes waarmee ik een sfeer van desoriëntatie kon creëren om zo de kijker door de ogen van het hoofdpersonage te laten kijken. Toen Christopher Hampton en ik het script aan het schrijven waren, hebben we daar heel bewust over nagedacht.’

Met Hampton, die eerder alle toneelstukken van Zeller in het Engels vertaald had en zelf drie langspeelfilms gedraaid heeft, had de Fransman alvast een bijzonder waardevolle kompaan aan zijn zijde. Toch toont *The Father* dat Zeller na literatuur en theater duidelijk ook cinema in de vingers heeft. Hij was altijd al een cinefiel, merkt hij op. Zijn grote favoriet: David Lynch, nog zo’n auteur die ervan houdt om in zijn werk niet alle antwoorden te geven en de kijker op het verkeerde been te zetten.

Het staat intussen vast dat *The Father* niet Zellers laatste film zal worden, want deze zomer neemt hij ook *Le fils* onder handen. In *The Son*, over een gescheiden vader die zijn tienerzoon uit een depressie probeert te redden, spelen Hugh Jackman en Laura Dern mee. Niemand twijfelt eraan dat ook dat project een voltreffer zal worden. **W**

THE FATHER SPEELT VANAF 16 JUNI IN DE BIOSCOOP

VIVA BOMMA

We leven maar één keer, vindt de 74-jarige Yuh-Jung Youn. De Zuid-Koreaanse actrice steelt niet alleen de show in het gevierde familiedrama *Minari*, de kersverse Oscarwinnares liet met haar grapjes en enthousiasme ook een frisse wind waaien door het awardsseizoen. En dat na een carrière van meer dan vijftig jaar. **ELIEN VALCKE**

Yuh-Jung Youn had nooit verwacht dat ze bekend zou worden, vertelde ze enkele maanden terug aan *The New York Times*. 'De meeste acteurs worden verliefd op film of theater. Ik belandde per ongeluk in het wereldje.' In de jaren zestig werd ze als tiener aangesproken tijdens een rondleiding bij een tv-zender. Niet veel later mocht ze cadeaus uitdelen in een quiz voor kinderen, snel en goed verdiend. Daarna werkte ze een tijdje achter de schermen, tot een regisseur haar aanraadde om auditie te doen voor een film. Haar cijfers waren niet goed genoeg om naar de universiteit te gaan, dus hapte ze toe. En toen was ze gelanceerd. Of toch voor even.

Midden jaren zeventig verhuisde Youn namelijk naar de VS samen met haar man, die er studeerde. Ze was tien jaar lang huisvrouw, tot het huwelijk strandde en ze met haar kinderen terugkeerde naar Zuid-Korea. Toen ze opnieuw wilde acteren, kreeg ze te maken met onvervalst seksisme: een

gescheiden vrouw op tv, dat kon niet. Om rond te komen, nam ze elke rol aan die ze kon krijgen. Veertig jaar later is ze een icoon in haar thuisland. Ze werkt enkel nog met mensen in wie ze gelooft.

Een paar jaar geleden kwam Youn in contact met Isaac Lee Chung. De Amerikaanse scenarist-regisseur met Zuid-Koreaanse roots wilde de actrice casten in *Minari* omdat ze in haar thuisland bekendstaat voor haar no-nonsense attitude en groot hart. Kwaliteiten die hij wilde voor de rol van grootmoeder Soon-ja Yi in zijn semi-autobiografische drama.

In *Minari* wordt Soon-ya door haar dochter Monica en schoonzoon Jacob naar Arkansas gehaald om te helpen met de kinderen terwijl zij hun nieuwe boerderij opstarten. Ze is geen voorstander van hun Amerikaanse droom: de sarcastische opmerkingen en veelbetekenende blikken vliegen de gezinsleden om de oren. Maar ze geven niet op en zo breekt ook oma's harde bolster.

Toen *Minari* in de Verenigde Staten uitkwam, reageerden pers en publiek ontzettend enthousiast. Dat vooral Youns vertolking in de harten werd gesloten, bleek uit de vele nominaties die begonnen binnen te stromen. En hoewel het awardsseizoen voor veel acteurs een verplicht nummertje lijkt, amuseerde Youn zich overduidelijk te pletter.

Het begon tijdens de Screen Actors Guild Awards. Youn was oprecht verrast toen ze de prijs voor beste vrouwelijke bijrol won en een beetje de kluts kwijt. Medegenomineerden Olivia Colman en Leslie Odom Jr. glimlachten breed tijdens haar dankwoord, waarin ze hun vroeg of haar Engels wel verstaanbaar was.

Ook BAFTA Awards-presentator David Oyelowo deed ze in lachen uitbarsten, toen ze in haar speech verwees naar het hoge snobgehalte van de Britten.

De apotheose volgde tijdens de Oscaruitreiking eind april. Door de geldende coronamaatregelen voelde het gebeuren eerder spartaans aan, met de overwinningsspeeches als enige mogelijk komische lichtpunten. Opnieuw stelde Youn niet teleur. Haar winst werd aangekondigd door Brad Pitt en ze begon haar speech met 'Meneer Pitt, eindelijk! Leuk om u te ontmoeten. Waar was u toen we aan het draaien waren?' Blijkbaar was Pitt, een van de producenten van *Minari*, tot Youns grote spijt nooit langsgesproken op de set. Hilariteit alom.

Na de Oscars kreeg Youn nog een fles champagne van *Get Out*-regisseur Jordan Peele opgestuurd, dus misschien zit er wel een samenwerking in de pijplijn. Voorlopig krijgt echter Zuid-Korea de beste nieuwe Youn-projecten. De actrice heeft daar twee realityshows: in *Youn's Kitchen* baat ze samen met andere bekende landgenoten een restaurant uit en later dit jaar volgt *Youn's Stay*, waarin ze hetzelfde probeert met een traditioneel Koreaans hotel. Bericht aan alle Belgische zenders: de uitzendrechten liggen nog voor het grijpen. 🍷

MINARI SPEELT VANAF 30 JUNI IN DE BIOSCOOP

Stad in beweging

New York staat dankzij Frank Sinatra bekend als *the city that never sleeps*. Menige musical – waaronder John M. Chu's sprankelende *In the Heights* – doet echter besluiten dat *the city that never stops singing and dancing* ook een toepasselijke bijnaam zou zijn. De Big Apple in swingende vogelvlucht! **STEVEN TUFFIN**

42nd Street (1933) – Broadway

Het culturele hart van New York City vormt het decor van deze vroege *backstage musical* over de productie van een – je raadt het al – een musical. De legendarische Busby Berkeley verzorgde de choreografie. Ironisch genoeg gaat het stuk uit de film uiteindelijk in première in Philadelphia.

On the Town (1949) – Midtown

Voor hun regiedebuut eiste het iconische filmmusicalduo Gene Kelly en Stanley Donen dat ze in tegenstelling tot het gros van hun collega's op locatie mochten draaien. Vandaar dat de belevenissen van drie matrozen in hartje Manhattan tegelijk levensecht én droomachtig overkomen.

West Side Story (1961) – Upper West Side

Ondertussen is de wijk tussen de Hudson en Central Park een van de chicste van heel New York City. In de jaren vijftig – het tijdperk waarin deze Robert Wise-verfilming van de muzikale *Romeo and Juliet*-update zich afspeelt – was het echter een multiraciale arbeidersbuurt.

Rent (2005) – East Village

Home Alone-regisseur Chris Columbus vijlde in deze bioscoopbewerking misschien wel de scherpe kantjes van de eigenzinnige update van Puccini's opera *La bohème*, maar de woonplaats van het stelletje bohemien in eighties-Lower Manhattan werd gelukkig niet aangepast.

In the Heights (2021) – Washington Heights

Helemaal in het noorden van Manhattan ligt een wijk die grotendeels wordt bewoond door mensen met Dominicaanse roots. Die buurt vormt het kloppende hart van John M. Chu's filmadaptatie van de eerste musical van *Hamilton*-brein Lin-Manuel Miranda, die zelf opduikt als een gedreven ijsverkoper. 🍷

IN THE HEIGHTS SPEELT VANAF 7 JULI IN DE BIOSCOOP

NIEMAND IS ONSchULDIG

Met haar regiedebuut *Promising Young Woman* sleepte de Britse *Killing Eve*-scenariste Emerald Fennell meteen een Oscar voor beste scenario en tal van andere prijzen in de wacht. Terecht, want haar wraakfilm in snoepkleuren bracht een lastige maar noodzakelijke discussie over onze verkrachtingscultuur op gang. Toch nam niet iedereen daar genoeg mee. **SOPHIE LODEWIJKS**

P*romising Young Woman* vertelt het verhaal van Cassie (Carey Mulligan), een studente die het recht in eigen handen neemt nadat een klasgenoot haar schoolvriendin Nina heeft verkracht, waarop die zich van het leven beroofde. Cassie stopt met school, werkt overdag in een koffiebar en struint 's nachts cafés af op zoek naar roofzuchtige mannen, die ze vervolgens in de val lokt en een koekje van eigen deeg geeft. Klinkt als een film met een krachtige feministische boodschap? Jazeker.

De debuutfilm van de Britse Emerald Fennell – showrunner van het tweede seizoen van de populaire serie *Killing Eve* en als actrice bekend als de jonge Camilla Parker Bowles uit *The Crown* – gaat niet over verkrachting an sich, maar legt wel onze verkrachtingscultuur onder de

loep. Een cultuur die in stand wordt gehouden door een breed scala aan overtuigingen en gedragingen die zich vaker uiten in ‘de kleine dingen’ dan we zelf beseffen.

Fennells film bevat weliswaar enkele entertainende wraakscènes en een controversieel einde, maar is het krachtigst tijdens de minder expliciete momenten waarin die dagelijkse, ogenschijnlijk onschuldige misdragingen tot uiting komen. Mannen die vrouwen afluiten op straat, bijvoorbeeld, of die vrouwen complimentjes over hun uiterlijk toewerpen, maar daarbij ook vermelden dat ze eigenlijk helemaal geen make-up horen te dragen. Niet toevallig zijn die roofzuchtige mannen geen stereotiepe griezels, maar wel hoogopgeleide ‘gentlemen’ die eerder sympathie dan argwaan opwekken. Zo word je als kijker om de tuin geleid en stukje bij beetje met je eigen vooroordelen geconfronteerd.

Promising Young Woman houdt ons een spiegel voor en maakt een fors statement: we zijn allemaal onderdeel van deze verkrachtingscultuur en mogen onze gedragingen en denkbeelden wel eens aan wat kritische reflectie onderwerpen. Want wat vinden we eigenlijk normaal? Welke verwachtingen leggen we onszelf en anderen op? En waarom kijken we liever weg als iemand seksistische opmerkingen maakt dan dat we het gesprek aangaan? Het zijn vragen die we niet alleen aan daders, maar ook aan toeschouwers moeten stellen. Dat doet Fennell in haar film. Ze schildert niet alleen daders als slechteriken af, ook vrouwen en toekijkende mannen dragen verantwoordelijkheid:

wegkijken maakt je medeplichtig, een hoogstnoodzakelijke boodschap.

Toch vinden sommigen – vooral uit feministische hoek – dat Fennell niet ver genoeg gaat. Zo is er kritiek omdat de verkrachting van Cassies vriendin niet in beeld komt. Daardoor blijft Nina als slachtoffer onzichtbaar en haar verhaal onverteld. Ook voor feministen die pleiten voor het weergeven van de vrouw in haar kracht, schiet de film tekort. Volgens hen krijgt Cassie een ietwat gendertyperende rol toebedeeld: een labiel slachtoffer dat geweld als enige verweer ziet tegen mannelijke roofdieren. Enige nuance is echter op haar plaats. Fennell maakte van Cassie wel een wat wankele vrouw, maar haar acties zijn vaak erg doordacht en haar woordgebruik is doeltreffend.

Ander terugkerend punt van kritiek: het sfeertje waarin *Promising Young Woman* baadt, met zijn snoepkleuren en poppy soundtrack met onder meer Britney Spears, Paris Hilton en Spice Girls, is nogal frivolous en hysterisch. Volgens sommigen wordt de bloedernstige boodschap daardoor overschreeuwd. Dat is nochtans net het punt dat Fennell wil maken: slachtoffers van seksueel geweld worden niet serieus genomen en staan daardoor machteloos. Hoe hard Cassie ook roept, niemand lijkt haar écht te horen.

Kortom: wie door de zuurstokroze verpakking durft heen te kijken, ontdekt dat Fennell je dwingt stil te staan bij wat wij nu eigenlijk écht zien, hoe we ons daarbij voelen en waar dat gevoel vandaan komt. ▣

**PROMISING YOUNG WOMAN SPEELT VANAF
23 JUNI IN DE BIOSCOOP**

DUIVELSKUNST

Een rol in een tv-serie van Steven Spielberg en Tom Hanks moest hij wegens zijn drukke agenda laten schieten, maar in het voor een Oscar genomineerde *The Man Who Sold His Skin* is onze landgenoot Koen De Bouw wél te zien. Hij speelt een diabolische kunstenaar die een wel heel vreemde deal sluit met een wanhopige Syrische vluchteling. 'Ik heb nog nooit op zo'n chaotische set gestaan.' **RUBEN NOLLET**

Het lijkt wel of Koen De Bouw altijd aan het werk is. Zo speelde hij de voorbije jaren mee in onder meer *Bastaard*, *Torpedo* en *Red Light*, en staat hij *Vertigo* ditmaal te woord vanaf de Zuid-Franse set van *Twee zomers*, de nieuwe reeks van Tom Lenaerts. Toch maakt hij graag tijd vrij om het uitgebreid over *The Man Who Sold His Skin* te hebben, het satirische drama dat de Tunesische cineast Kaouther Ben Hania enkele weken geleden nog een Oscarnominatie voor beste internationale film opleverde.

Het beeldje ging naar *Drunk* van Thomas Vinterberg, maar dat vindt De Bouw niet zo erg: 'Het was te verwachten. We waren al heel blij toen we van de longlist naar de shortlist gingen en zo'n nominatie is al een kwalificatie op zich. Je bereikt een groter publiek met je film.'

Zo'n extra zetje was dus welkom, ook al is *The Man Who Sold His Skin* allesbehalve hermetische arthouse-cinema. Centraal staat de Syrische vluchteling Sam (Yahya Mahayni), die dolgraag naar België wil om zijn geliefde in de armen te sluiten. Zijn situatie lijkt hopeloos, tot hij een controversiële kunstenaar (De Bouw) ontmoet. Die doet hem een voorstel: hij wil een groot kunstwerk op Sams rug tatoeëren en hem tentoonstellen. In ruil zal Sam vrije toegang krijgen tot de Europese Unie.

Dat klinkt vergezocht, maar toch vond Ben Hania inspiratie bij de Belgische artiest Wim Delvoye, die daadwerkelijk ooit een man tatoeëerde en opnam in expo's. De Bouw heeft zijn vertolking echter niet op Delvoye gebaseerd, benadrukt hij: 'Dat personage is een interpretatie door mezelf en vooral de regisseur. Ik heb Wim wel ontmoet. Het was de bedoeling om een tweetal uur met hem door te brengen, maar het is een hele dag geworden.' 's Avonds heb ik zelfs moeten zeggen dat ik naar huis moest. (lachje)'

Over Tim, Delvoyes kunstwerk, zei hij ooit: 'Het is kunst omdat iemand het gekocht heeft.' Dat lijkt me iets wat jouw personage ook zou zeggen.

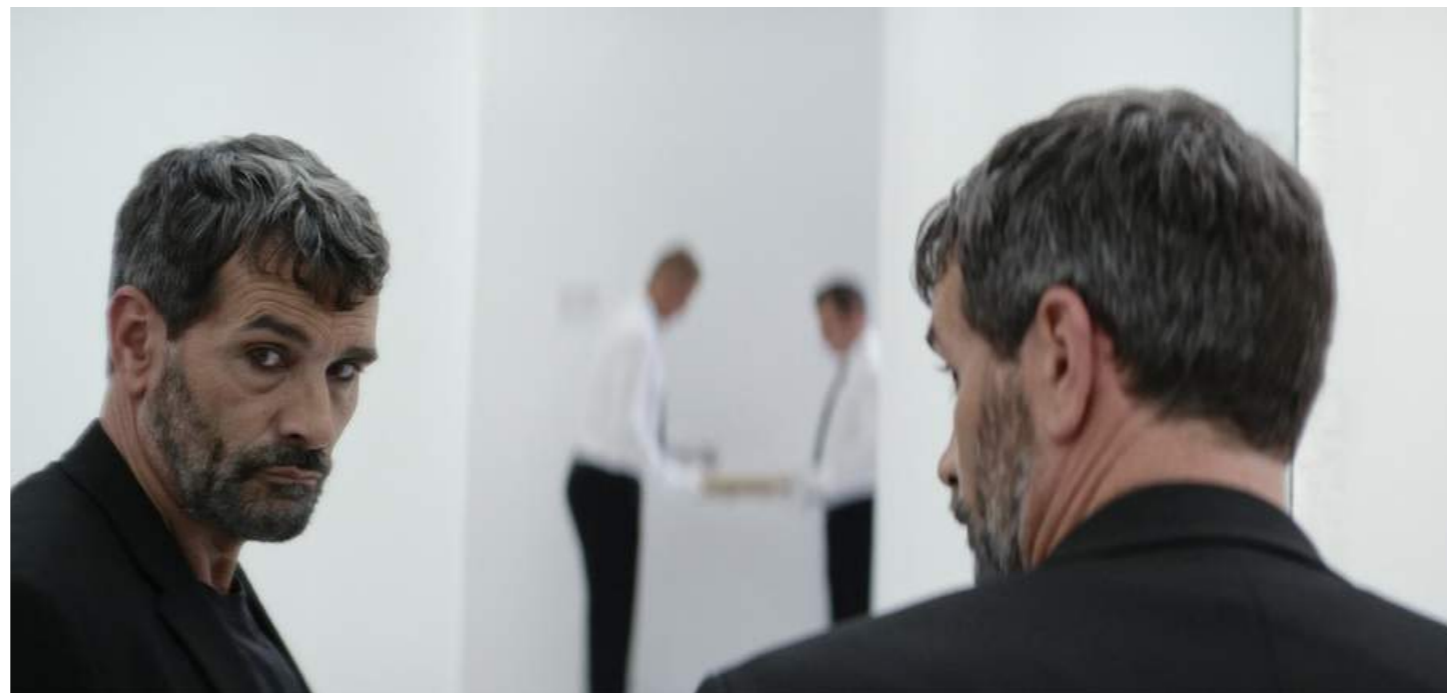
KOEN DE BOUW: 'Uiteraard. *The Man Who Sold His Skin* gaat onder meer over de wereld van de hedendaagse kunst en hoe daar met het grote geld gezwaaid wordt. Wim zegt het zelf ook: mensen van een bepaald financieel niveau kunnen hun rijkdom niet etaleren door nog meer huizen of auto's te kopen. Ze kunnen hun huizen ook niet behangen met dollars. Dus schaffen ze zich dure kunst aan. De kunst die Wim maakt, is tegelijk een kritiek op hemzelf en op dat aspect van de kunstwereld. In de film stelt Kaouther die overwaardering van kunst in vraag. Hetzelfde kun je trouwens met voetballers doen. Met acteurs uiteraard niet. Die kun je niet genoeg waarderen. (lacht)'

Op welke manier verraste Delvoye je toen je hem ontmoette?

'Door zijn eenvoud. Hij is het tegenovergestelde van mijn personage. Zijn atelier is eigenlijk één grote kantoorruimte. Hij ziet zichzelf ook als een businessman. Goede zakenlui zijn profeten, vindt hij. Ze zien de toekomst en waar ze moeten investeren. Ook kunstenaars proberen voor te zijn op hun tijd en worden daarom niet altijd erkend. Dat vond ik een interessant inzicht.'

Was het jouw idee om in de film zwarte vingernagels en eyeliner te dragen?

'Kaouther wilde die zwarte nagels, ik heb er de eyeliner aan toegevoegd. Ik gebruikte die al toen ik veertien was. Ik zat toen in mijn new-waveperiode en schminkte mijn oogleden blauw of bracht eyeliner aan. Tijdens de opnames werd ik heel even naar die tijd teruggeflitst. Met de make-up wilde Kaouther het verband tussen de kunstenaar en de duivel leggen. Hij heeft dat dubbele in zich, het idee van de gevallen engel.'

'Die eyeliner was mijn idee. Ik gebruikte die al toen ik veertien was, in mijn new-waveperiode.'

Het is de eerste keer dat je werkte met mensen uit de Arabische wereld: een Tunesische regisseur en een Syrische tegenspeler. Op welke manier heeft die ervaring jouw blik verruimd?

'De opnames waren op zich al bijzonder: ik heb nog nooit op zo'n chaotische set gestaan. Maar ik vind het heel mooi hoe Kaouther uit die chaos toch structuur heeft gepuurd. Het wijst op haar genie. Ze is heel straf.'

Dacht je op de eerste opnamedag niet: waar ben ik terechtgekomen?

'Ja ja, zeker. (lacht) Maar dat denk ik altijd. Ik ben al verrast als een productie überhaupt doorgaat en ben er pas echt gerust in als ik daadwerkelijk op de set sta. Hier was alles wel georganiseerd, maar zodra je – zoals ik voor twee scènes heb gedaan – begint te improviseren, heb je als acteur geen zicht meer op het eindresultaat. Dan ben je compleet overgeleverd aan de blik van de regisseur en hoop je dat die zal zien dat sommige dingen die je geprobeerd hebt echt niet oké waren. (lacht) In dit geval is het gelukkig goed afgelopen.' **The Man Who Sold His Skin is niet je eerste internationale productie. Je beleefde je vuurdoop in 2000 met de Duitse thriller Falling Rocks. Naast Christoph Waltz dan nog. Hoe kijk je daarop terug?**

'Ik herinner me Christoph vooral als iemand die heel veel studeerde voor zijn rol. Je zag hem bijna nooit op feestjes. Ik ben daar zelf ook niet zo vaak te vinden, maar bij hem

was het toch opvallend. We zaten toen twee maanden midden in de Kalahariwoestijn. Op zulke afgelegen plekken leer je elkaar normaal gezien goed kennen omdat je elkaar niet kunt ontwijken. Toch slaagde Christoph erin om heel afwezig te zijn. Hij koesterde als het ware de solitaire ziel in zichzelf.'

Wat dacht je toen hij negen jaar later plots opdook in *IngLOURIOUS BASTERDS* en uitgroeide tot een wereldvedette?

'Dat hij goed bezig was. (lacht) Zijn talent is overduidelijk. En soms kan het heel snel gaan. Zo kreeg ik gisteren nog een aanbieding om mee te spelen in een nieuwe serie van Steven Spielberg en Tom Hanks (*Masters of the Air*, over Amerikaanse gevechtspiloten tijdens WO II, nvd.). Jammer genoeg beginnen ze volgende maand al te draaien en dan kan ik niet. Het zit soms heel kort bij elkaar. Dat moet je kunnen loslaten.'

Je hebt al een beetje

Hollywoodervaring sinds jouw rol in de serie *The Last Tycoon*. Voelde je je meteen in je element?

'Nee, het heeft een tijdje geduurd. Dat systeem is zo anders. Er werd bijvoorbeeld niet gerepeteerd en als acteur heb je een ondergeschikte positie in het geheel. Het is een industrie waar alles een vaste plaats heeft. Daar is op zich niets fout mee, maar je hebt wel heel weinig ruimte om je personage zelf in te vullen. Ik was ook overweldigd: ik werd bij me thuis in Mortsel opgehaald met een limousine, vloog dan in businessclass naar Los Angeles en werd daar opnieuw opgehaald en naar mijn hotel gereden. Zo ging dat maar door.'

En sindsdien heb je een reputatie in Mortsel.

'Zo is dat. (lacht)'

THE MAN WHO SOLD HIS SKIN GAAT IN AVANT-PREMIÈRE TIJDENS DE FFO NIGHT OP 24 JULI & SPEELT VANAF 4 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

IN VERVAL

Viggo Mortensen is er al 62, maar pas nu heeft de rasacteur zelf een film gemaakt. Het werd geen fantasy-epos à la *The Lord of the Rings*, noch een genrefilm zoals *A History of Violence*, maar een intiem drama over de botsing tussen een conservatieve grijsaard en zijn progressieve zoon. 'Hoe praat je met iemand die weigert naar je te luisteren?' **RUBEN NOLLET**

Terwijl de meeste van zijn collega's tussen de eerste en de tweede lockdown hoogstens te vinden waren voor online-interviews, verliet Viggo Mortensen zijn veilige thuis in Madrid om overal in Europa ruchtbaarheid te geven aan zijn regiedebuut *Falling*. Toen ondergetekende hem sprak, kwam hij net van Lyon, en vervolgens zou hij naar Parijs, Berlijn en Kopenhagen reizen.

In de Deense hoofdstad sprong hij ongetwijfeld binnen bij zijn familie van vaderskant. Zeer toepasselijk, want *Falling* gaat over familie. Mortensen kreeg het idee voor zijn zelfgeschreven film toen hij na de begrafenis van zijn moeder op het vliegtuig zat en overmand werd door emoties en herinneringen – zijn ouders gingen weinig vriendschappelijk uit elkaar toen hij elf was. Hij besloot die impressies neer te schrijven en merkte dat er zowaar een verhaal ontstond.

'De familie en de meeste gebeurtenissen in *Falling* zijn fictief,' vertelt hij, 'maar alles is wel gebaseerd op de familiedynamieken die ik me herinner uit mijn jeugd. De dynamiek tussen mijn ouders, die tussen mijn vader en ik en die tussen mijn moeder en ik.'

In *Falling* maken we kennis met John (Mortensen zelf), een piloot die samen met zijn echtgenoot en geadopteerde dochter in Californië woont. Hij heeft weinig contact met zijn vader Willis, een nukkige, aarts-conservatieve man die teruggetrokken leeft op zijn boerderij in upstate New York. Omdat Willis tekenen van dementie vertoont, wil John een plaats in een Californisch tehuis voor hem zoeken, maar wanneer de onhandelbare knar op bezoek komt, komen de wonden en verwijten uit het verleden al snel weer naar boven.

'Ik wilde het hebben over communicatieproblemen binnen een familie, al kun je de boodschap ook

doortrekken naar de maatschappij in het algemeen. Hoe praat je met iemand die weigert naar je te luisteren? En hoe kun je in zo'n situatie toch met elkaar samenleven?'

Eigenlijk had Mortensen de rol van zoon John liever niet zelf gespeeld, maar dat moest nu eenmaal om het budget bij elkaar te krijgen. Voor de vertolking van vader Willis ging hij aankloppen bij een oude rot in het vak: B-acteur Lance Henriksen, vooral bekend als de androïde Bishop uit *Aliens*. En zo kreeg Henriksen op zijn tachtigste plots nog een stevige kluit in de schoot geworpen.

'Lance heeft in zo'n 280 films en series meegespeeld, maar het ging bijna altijd om bijrollen', zegt Mortensen. 'Het dichtste dat hij ooit bij een uitdaging zoals deze gekomen is, was *Millennium*, een *The X-Files*-spin-off uit de late jaren 1990. Lance is een heel goede, eerlijke acteur en dat zie je aan alles. Ik wist gewoon dat hij iets bijzonders zou maken van Willis.'

Net zoals de dementerende vader glijdt Mortensens regiedebuut voortdurend heen en weer tussen heden en verleden. 'Qua structuur is het geen eenvoudige film, maar anderzijds hebben we op slechts een paar locaties gefilmd. Eerlijk gezegd was het budget nog niet rond toen we eraan begonnen, maar ik had geen zin om nog langer te wachten. Dus ben ik met mijn *director of photography* en productiedesigner gaan rondrijden in de omgeving van Toronto om geschikte locaties te vinden en een soort visueel werkboek samen te stellen.'

Veelzeggend: die *director of photography* en productiedesigner zijn Marcel Zyskind en Carol Spier, allebei mensen die Mortensen heeft leren kennen op de sets van zijn goede vriend David Cronenberg, met wie hij onder meer *A History of Violence* en *Eastern Promises* maakte. De Canadese cineast is trouwens zelf te zien in *Falling*: hij speelt de proctoloog bij wie Willis op consultatie gaat. 'Beschouw het maar als een hommage', grijnst Mortensen. 'David heeft me heel veel bijgebracht.' ▣

FALLING SPEELT VANAF 14 JULI IN DE BIOSCOOP

ZWART ZAAD

Nog geen twee jaar na *Joker* dient zich met *Cruella* opnieuw een wordingsverhaal van een legendarische filmschurk aan in de zalen. Maar wat zijn de originele inspiratiebronnen voor al die slechteriken die cineasten o zo graag van een voorgeschiedenis voorzien? De verhalen achter de verhalen! **STEVEN TUFFIN**

Star Wars: Episode III — Revenge of the Sith (2005)

Nadat hij in *The Phantom Menace* (1999) en *Attack of the Clones* (2002) de kijker had doen kennismaken met Anakin Skywalker als vervelend rotjoch en haatdragende puber, toonde *Star Wars*-brein George Lucas in de threequel van de prequels eindelijk hoe de beloftevolle Jedi de Dark Side volledig omarmde en na een desastreus duel met zijn mentor Obi-Wan Kenobi in het iconische zwarte kostuum herrees als Darth Vader. Voor het pak en de daden van de Sith Lord baseerde Lucas zich ten tijde van *A New Hope* (1977) op de bloeddorstige samoerai Date Masamune.

Maleficent (2014)

De *origin story* van de enge heks uit de Disneyklassieker *Sleeping Beauty* (1959) lijkt in deze *live-action*-prequel met Angelina Jolie in de titelrol al dan niet bewust verweven met onze verkrachtingscultuur – het magische wezen wordt gedrogeerd en van haar vleugels ontdaan. Voor *Maleficent*'s oorspronkelijke verschijning bestudeerde animator Marc Davis – ook wel bekend als 'Disney's Ladies Man' vanwege zijn talent voor het ontwerpen van vrouwelijke personages – religieuze schilderijen uit Tsjechië en de anatomie van de vleermuis.

Joker (2019)

Scenarist-regisseur Todd Phillips haalde voor zijn controversiële hit over de aartsvijand van Batman de mosterd niet alleen bij de Martin Scorsese-knallers *Taxi Driver*, *Raging Bull* en *The King of Comedy*, maar ook bij een notoir schietincident in een New Yorkse metro uit 1984, waarbij vier jonge misdadigers verwond werden door een vigilante. De look van het originele comicpersonage – bedacht in 1940 – was op zijn beurt geïnspireerd op het gruwelijk grimassende titelpersonage uit de stille huiverklassieker *The Man Who Laughs* uit 1928.

Cruella (2021)

In Disney's *live-action*-prequel op *One Hundred and One Dalmatians* – na *I, Tonya* de tweede samenwerking tussen de Australische regisseur Craig Gillespie en de Belgische *director of photography* Nicolas Karakatsanis – is de jonge Cruella (Emma Stone) overduidelijk een knipoog naar topontwerpster/punkgoeroe Vivienne Westwood. Voor de versie uit de voornoemde animatie-hit baseerde stemactrice Betty Lou Gerson zich op het timbre en de maniertjes van Tallulah Bankhead, de populaire *Lifeboat*-actrice die vanwege haar bisexualiteit en verslavingsproblematiek zelf nooit door Het Huis van de Muis zou zijn ingehuurd.

CRUELLA SPEELT VANAF 9 JUNI IN IN DE BIOSCOOP

LATE ROEPING

In de Vlaamse tragikomedie *Mijn vader is een saucisse* speelt Johan Heldenbergh een bankbediende die zijn job opgeeft om alsnog zijn acteerambities waar te maken. De Gentse acteur weet wat het betekent om voluit voor de kunst te leven, al is hij er natuurlijk veel vroeger aan begonnen. 'Het belangrijkste is de goesting.' **RUBEN NOLLET**

Het gaat fantastisch met de carrière van Johan Heldenbergh. Sinds *The Broken Circle Breakdown* heeft het buitenland hem ontdekt en mag hij geregeld zijn koffers pakken. Zo wilde Jessica Chastain het oorlogsdrama *The Zookeeper's Wife* enkel met hem maken. En in *The Hummingbird Project* stond hij – verkleed als Amish-ouderling – op de set met Jesse Eisenberg en Salma Hayek.

Er volgden ook opdrachten in Frankrijk, aan de zijde van onder anderen Miou-Miou (*Larguées*), Olivier Gourmet (*Qu'un sang impur...*) en Sophie Marceau (*Une femme de notre temps*). En in het Bosnische *Quo vadis, Aida?* speelt hij de verguisde Nederlandse kolonel Thom Karremans, de commandant van de VN-troepen die in 1995 het Bosnische stadje Srebrenica moesten beschermen tegen moordende Servische troepen maar een etnische zuivering niet konden vermijden. *Quo vadis, Aida?* is meteen

ook de derde film op zijn cv met een Oscarnominatie, na *Antonia* en *The Broken Circle Breakdown*.

En de voorstellen blijven komen. Onlangs mocht Heldenbergh deelnemen aan de audities om een stem in te spreken voor de Engelstalige versie van de prequel op *The Lion King* die *Moonlight*-regisseur Barry Jenkins voorbereidt. Hij was bij de laatste drie kandidaten toen de onderhandelingen afsprongen, maar dat vindt hij eigenlijk niet zo erg.

Na al die buitenlandse avonturen is hij opgelucht dat hij nog eens in eigen land mocht draaien. *Mijn vader is een saucisse* speelt zich bovendien af in zijn thuisstad Gent, wat betekent dat hij elke dag met de fiets naar de set kon. De lichtvoetige tragikomedie van Anouk Fortunier gaat over een man die altijd van een acteercarrière gedroomd heeft, maar voor een bank ging werken om zijn gezin te onderhouden. Wanneer

hij beslist om het er alsnog op te wagen, valt dat niet in goede aarde bij zijn vrouw (Hilde De Baerdemaker) en schoonouders. Enkel zijn jongste dochter lijkt in hem te geloven, ook wanneer hij zich voor zijn eerste opdracht, een reclamespot, in een worst moet verkleeden.

Daar heeft Heldenbergh zowaar ervaring mee, bekent hij: 'Als student heb ik ooit Goofy gespeeld in shoppingcentra om dvd's van Disney te verkopen. Dat deed ik om aan geld te raken, want ik heb mijn studies aan Studio Herman Teirlinck zelf bekostigd. Toen ik aan mijn moeder zei dat ik geslaagd was voor de auditie, pakte ze me vast en zei: "Johan, ik kan dat echt niet betalen."'

Is Goofy spelen de grootste hondenjob die je ooit hebt gedaan?

JOHAN HELDENBERGH 'Nee, ik heb al mijn jobs met plezier gedaan, op één na. Ik heb ooit gereageerd op een advertentie om huis aan huis een tijdschrift over obligaties en aandelen te verkopen. Dat was voor een louche figuur. De mensen stelden me allerlei vragen, maar omdat ik geen verstand van financiën had, kon ik enkel antwoorden dat het allemaal in het *boekje* stond dat ik bij hen achterliet. Ik voelde me na een uur al een oplichter.'

Je personage in *Mijn vader is een saucisse* wil op zijn vijftigste nog aan een acteercarrière beginnen. Is dat niet te laat?

'Nee, het kan zeker nog. Ik zou ook iedereen aanmoedigen om dat te doen. Er zijn veel acteurs die geen acteerdiploma hebben. Het belangrijkste is de goesting. Jacques Brel zei het al: '*Le talent, c'est avoir l'envie de faire quelque chose.*' Daar geloof ik echt in. (wijst naar zijn collectie gitaren) Zie ze daar hangen. Ik ben geen muzikant. Ik ben pas op mijn veertigste begonnen, maar nu kan ik wel countrysongs spelen. (denkt na) Ik kijk best op naar mijn personage

uit *Mijn vader is een saucisse* omdat hij ervoor gekozen heeft om voor zijn gezin te zorgen en zijn eigen droom opzij te zetten. Ik had dat op die leeftijd nooit gekund. Ik leed toen echt aan tunnelvisie. Je hebt ook lef nodig om voor dit vak te kiezen. Als je op de toneelschool komt, weet je vanaf dag één dat je er waarschijnlijk nooit rijk van zult worden.'

Jouw voornaamste tegenspeler in *Mijn vader is een saucisse*, Savannah Vandendriessche, is een prille tiener. Speel je graag samen met jonge acteurs?

'O ja. Ik heb een film geregisseerd met vijftientig kinderen, *Schellebelle 1919*. Er zit wat van een leraar in mij. Dat heb ik altijd al gehad. Ook in mijn toneelstukken steek ik vaak een wijsvingertje op. Ik vind het fijn om iets te zeggen te hebben en iets

te kunnen doorgeven. In *The Broken Circle Breakdown* was dat ook zo (*Heldenbergh schreef het oorspronkelijke theaterstuk, nvdr.*). Met Nell Cattrysse, het meisje dat in de filmversie van Felix van Groenigen mijn dochter speelde, had ik echt een band. Zij was amper vijf, maar al heel erg geïnteresseerd in acteren en hoe ze dat goed kon doen. Savannah is een puber en is dus veel geslotener. Ze had een duidelijke visie en het lef om daarvoor op te komen. Dat vond ik heel mooi.'

Wie of wat heeft jou eigenlijk het idee gegeven om acteur te worden?

'Ik herinner me één moment toen ik een jaar of dertien was. Op onze school mocht het tweede middelbaar elk jaar het schooltoneel verzorgen. Toen mijn leeftijdsgenoten en ik aan de beurt waren, brachten we een sciencefictionverhaal op de planken.

Ik had de hoofdrol niet, maar moest een flamboyante presentator spelen, vergelijkbaar met Stanley Tucci's personage in *The Hunger Games*. Een tof personage, maar ik vergat voortdurend mijn tekst. Karel Verleyen, de jeugdauteur, was toen een van onze leraars, en op een bepaald moment hoorde ik hem achteraan in de zaal brullen: "Godverdomme Heldenbergh, ge moet uw tekst leren! Ge hebt hier godverdomme het meeste talent van iedereen en ge doet geen kloten!" Wat hoort een jongen van dertien dan? Dat hij het meeste talent van iedereen heeft, natuurlijk. (*lacht*) Dat heeft wel iets in gang gezet.' 🍷

MIJN VADER IS EEN SAUCISSE GAAT IN AVANT-PREMIÈRE TIJDENS DE FFO NIGHT OP 19 JUNI & SPEELT VANAF 23 JUNI IN DE BIOSCOOP

19 06 21

MIJN VADER IS EEN SAUCISSE

VAN ANOUK FORTUNIER

24 07 21

THE MAN WHO SOLD HIS SKIN

VAN KAOUTHER BEN HANIA

03 09 21

ONDER VUUR

VAN JOOST WYNANT

04 09 21

ROOKIE

VAN LIEVEN VAN BAELEN

23 10 21

RED SANDRA

VAN JAN VERHEYEN & LIEN WILLAERT

INFO & TICKETS
VIND EEN BIOSCOOP IN JOUW BUURT
FILMFESTIVALOOSTENDE.BE

GOED GEK

Een reboot/sequel van/op een van de meest verguisde comicverfilmingen aller tijden. Een (prettig) gestoorde regisseur die door zijn vorige studio onder vreemde omstandigheden bedankt werd voor bewezen diensten. En een waslijst aan bizarre superslechteriken, waaronder een cgi-haai met de stem van Sylvester Stallone. Het waanzinnige wordingsverhaal van *The Suicide Squad*! **RUBEN NOLLET**

Ik hou ervan als kleine jongens mijn gekke plek aanraken' en 'Het beste gedeelte van een verkrachting komt achteraf, wanneer je kunt zeggen "Wow, niet meer verkracht worden voelt goed."' Het zijn maar twee voorbeelden van de niet bepaald politiek correcte tweets die James Gunn jaren voor zijn *Guardians of the Galaxy*-doorbraak de wereld instuurde. Toen die in het heetst van de MeToo-strijd kwamen bovendrijven, ontstond er zo'n commotie dat Disney zich gedwongen zag afstand te nemen van het goudhaantje dat voor dochterbedrijf Marvel twee intergalactische superhits had gescoord.

Gunn, die zich meermaals excuseerde, toef dat hij in het verleden graag provokeerde en verzekerde dat hij ondertussen gegroeid was als mens, bleef echter niet bij de pakken zitten. Enkele dagen na zijn ontslag als scenarist-regisseur van *Guardians of the Galaxy Vol. 3* zat hij rond de tafel met grote Marvel-concurrent DC. Aanvankelijk bood die andere comicgigant Gunn een nieuwe Superman-film aan. Toen de regisseur niet meteen toehapte, kreeg hij carte blanche om om het even welke titel uit de DC-catalogus aan te pakken. Zijn keuze viel eerder onverwacht op *Suicide Squad*.

In tegenstelling tot ongeveer alle critici en heel wat bioscoopgangers was Gunn fan van David Ayers blockbuster over een stelletje superslechteriken die de wereld moeten redden. Het was een van de weinige andere comicfilms die hij graag zelf had gemaakt. DC reageerde niet alleen verwonderd, maar ook opgelucht, want een mogelijke *Suicide Squad*-sequel had tot op dat moment alleen nog maar hoofdbrekens veroorzaakt. Omdat Ayer het te druk had met de ontwikkeling van een ander DC-project – dat later werd afgevoerd – had men reeds talloze scenaristen en regisseurs gecontacteerd over het project, onder wie *Zombieland*-regisseur Ruben Fleischer en zelfs Hollywoodoutcast Mel Gibson. Tevergeefs.

Daags nadat Gunn zijn deal met DC tekende, kreeg hij telefoon van Disney-bons Alan Horn. Die zei hem dat hij *Guardians of the Galaxy Vol. 3* toch mocht maken omdat zijn mea culpa meer dan oprecht leek en alt-right duidelijk achter het lekken van de oude tweets zat. Marvel-brein Kevin Feige nam op zijn beurt alle tijdsdruk weg door de releasedatum van de threequel uit te stellen en zei tegen Gunn dat hij 'een kanjer van een DC-film' moest maken.

Idris Elba & James Gunn

In het eerste officiële bericht over de reboot/sequel werd de titel onthuld. *The Suicide Squad* was eigenlijk een grappig ideeetje van Gunn, maar de studio was onmiddellijk mee. Ook tegen Gunns volgende keuzes had DC amper bezwaren. Hij wilde enkele personages uit de vorige film opnieuw opvoeren, onder wie fanfavoriet Harley Quinn (Margot Robbie), maar ook tal van nieuwe figuren, zoals de mensenvretende cgi-creatie King Shark (stem van Sylvester Stallone), het oliedomme Captain America-afkooksel Peacemaker (John Cena) en de hightechhuurmoordenaar Bloodsport (Idris Elba). Raak echter maar niet te gehecht aan de zeventien hoofdpersonages van *The Suicide Squad*: Gunn heeft al meermaals duidelijk gemaakt dat ze het lang niet allemaal zullen overleven.

De plot, waarin het zootje ongeregeld in een fictief Latijns-Amerikaans land

een gevangenis/laboratorium uit het nazitijdperk moet vernietigen, wordt beschreven als een seventies-oorlogsfilm schatplichtig aan genreklassiekers als *The Great Escape* en *The Dirty Dozen* – ironisch genoeg allebei films uit de jaren zestig. Om een toepasselijke korrelige look te bereiken, werkte Gunn zo weinig mogelijk met digitale effecten. Ook stond hij erop om een maand lang op locatie in het broeierige Panama te draaien.

Ondertussen is *The Suicide Squad* al enkele maanden afgewerkt en staat Gunn op de set van *Peacemaker*, een spin-offreeks over de voornoemde ultrapatriottische malloot. En nu Marvel heeft bekendgemaakt dat *Guardians of the Galaxy Vol. 3* in mei 2023 de zalen zal halen, weten we dat het gekke genie ook de komende jaren niet zal stilzitten. ▣

THE SUICIDE SQUAD SPEELT VANAF 28 JULI IN DE BIOSCOOP

Gralen & queesten

De Arthurlegenden vormen al sinds de vroege dagen van de cinema een rijke inspiratiebron. Dat is niet anders in *The Green Knight*, David Lowery's bezwerende bioscoopbewerking van het middeleeuwse riddergedicht *Sir Gawain and the Green Knight*. Een blik op enkele opmerkelijke cinemapassages van de legendarische koning en zijn ridders van de ronde tafel. **STEVEN TUFFIN**

The Sword in the Stone (1963)

Walt Disney kocht de filmrechten van T.H. Whites gelijknamige boek over de jonge jaren van koning Arthur reeds een jaar na publicatie in 1938. Pas nadat hij in 1960 de Broadwayhit *Camelot* had gezien, gaf hij het animatieproject – dat dus al jaren in ontwikkeling was – écht groen licht.

Camelot (1967)

De decors van deze musicalverfilming met Richard Harris als koning Arthur en Vanessa Redgrave als zijn vrouw Guinevere zagen er zo fake uit dat de Hollywoodstudio's nadien nooit meer hun Californische buitensets gebruikten ter vervanging van verre locaties.

Parsifal (1904)

De allereerste verfilming van een Arthurverhaal was deze door uitvinder Thomas Edison geproduceerde adaptatie van Wagners gelijknamige opera over de queeste van het titelpersonage naar de heilige graal, de beker waar Christus tijdens het Laatste Avondmaal uit dronk.

Lancelot du lac (1974)

De gevierde Franse cineast Robert Bresson (*Pickpocket*) castte voor deze film over de noodlottige gevolgen van de affaire tussen Guinevere en de ridder uit de titel net zoals in zijn vorige film niet-professionele acteurs en vermeed zoals vanouds alle emotie. Aan bloedvergieten is er echter geen gebrek.

Monty Python and the Holy Grail (1975)

Kokosnoten in plaats van paarden, de Knights Who Say 'Ni' en een monsterachtig konijntje zijn maar een paar hilarische elementen uit de eerste echte langspeelfilm van het legendarische stelletje Britse komieken. Later herwerkt tot de succesvolle musical *Spamalot*.

Excalibur (1981)

Met een cast vol Britse en Ierse klasbakken – onder wie jongere versies van Liam Neeson en Patrick Stewart – adembenemende *location only*-fotografie en een episch scenario waarin tal van Arthurlegenden aan bod komen, is dit ongetwijfeld de ultieme film over de ridders van de ronde tafel.

Knightriders (1981)

Night of the Living Dead-genie George A. Romero ruilde voor dit curiosum zombies in voor ridders op... motorfietsen. Ed Harris speelt King William, de Arthur-achtige leider van een groep bikers in harnas die elkaar tijdens steekspelen te lijf gaan.

Army of Darkness (1992)

In deze *Evil Dead*-threequel wordt cultheld Ash (Bruce Campbell) naar de duisterste der middeleeuwen gezapt en moet hij een zekere Lord Arthur beschermen tegen allerlei demonische wezens. Met het onvergetelijke *'Hail to the king, baby!'* als finale oneliner.

King Arthur (2004)

Superproducer Jerry Bruckheimer en Disney tekenden voor deze 'realistische' interpretatie van het Arthurverhaal, waarin het titelpersonage (Clive Owen) een Romeinse officier is die zich in het Engeland van de vijfde eeuw achter de plaatselijke bevolking schaaft.

The Green Knight (2021)

Het dispuut tussen de rondetafelridder Gawain en de kolossale Groene Ridder is een van de bekendste Arthurverhalen. *Lord of the Rings*-brein J.R.R. Tolkien was er uitermate door gefascineerd en scenarist-regisseur Stephen Weeks verfilmde het zelfs tweemaal. De Amerikaanse cineast David Lowery (*Ain't Them Bodies Saints*, *A Ghost Story*) castte in deze nieuwste bioscoopbewerking Dev Patel (*Slumdog Millionaire*, *The Personal History of David Copperfield*) als Gawain en maakte van zijn tegenstander een boomachtige reus. En dan is er nog die pratende vos... 🦊

THE GREEN KNIGHT SPEELT VANAF 4 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

LUC TUYMANS
SECONDS

May 12 - June 26, 2021

ZENO X GALLERY

GODTSSTRAAT 15 2140 ANTWERP BORGERHOUT BELGIUM WWW.ZENO-X.COM

DE ROMA

1
OKT MAURO PAWLOWSKI

20
OKT FLYING
HORSEMAN

28
OKT DANNY VERA

2
NOV BLØF

3
NOV WENDE

20
NOV RONNIE FLEX
& THE FAM

18
DEC MAHMOOD

22
DEC AXELLE RED

DE ROMA: TURNHOUTSEBAAN 286, 2140 BORGERHOUT

TICKETS: WWW.DEROMA.BE + 03 600 16 60 + BALIE TURNHOUTSEBAAN 329 + FNAC-WINKELS

Nomadland

REGIE Chloé Zhao
CAST Frances McDormand, David Strathairn, Linda May
SPEELDUUR 1u47
VANAF 9 juni in de bioscoop

The Rider-cineast Chloé Zhao regisseert Frances McDormand in dit ingetogen, met drie Oscars bekroonde drama over een vrouw die haar leven achter zich laat om rond te trekken in een camper. Herinnert aan *Into the Wild*. **RUBEN NOLLET**

Mandibules

REGIE Quentin Dupieux
CAST David Marsais, Grégoire Ludig, Roméo Elvis
SPEELDUUR 1u17
VANAF 9 juni in de bioscoop

De Franse absurdist Quentin Dupieux (*Rubber, Le daim*) tekent voor een geschifte komedie over twee halvegaren die in een gestolen wagen een reusachtige vlieg aantreffen. Alsof David Lynch zijn versie van *Dumb and Dumber* heeft gemaakt. **RN**

The Conjuring: The Devil Made Me Do It

REGIE Michael Chaves
CAST Patrick Wilson, Vera Farmiga
SPEELDUUR 1u52
VANAF 9 juni in de bioscoop

In deze *The Conjuring*-threequel trachten Patrick Wilson en Vera Farmiga als de befaamde paranormale onderzoekers Ed en Lorraine Warren een al dan niet bezeten jongeman te redden van de doodstraf. Schatplichtig aan *The Exorcist*. **CHRIS CRAPS**

Peninsula

REGIE Yeon Sang-Ho
CAST Gang Dong-won, Lee Jung-hyun, Kwon Hae-hyo
SPEELDUUR 1u56
VANAF 9 juni in de bioscoop

De eerste helft van deze semisequel op de bejubelde Koreaanse zombie-film *Train to Busan* is duidelijk beïnvloed door *Escape from New York*, in de tweede helft wordt de mosterd gehaald bij het beste uit de *Mad Max*-franchise. **CC**

Sons of Philadelphia

REGIE Jérémie Guez
CAST Matthias Schoenaerts, Joel Kinnaman, Maika Monroe
SPEELDUUR 1u45
VANAF 9 juni in de bioscoop

Gangsterdrama met Matthias Schoenaerts dat inhoudelijk verwant is met Martin Scorsese's doorbraakfilm *Mean Streets*, maar qua sfeer doet denken aan James Grays misdaadfilms *Little Odessa*, *The Yards* en *We Own the Night*. **CC**

Wolfwalkers

REGIE Tomm Moore en Ross Stewart
CAST Sean Bean, Simon McBurney, Maria Doyle Kennedy
SPEELDUUR 1u43
VANAF 9 juni in de bioscoop

Voor een Oscar genomineerde animatiefilm van de studio achter *The Secret of Kells* over een jagersdochter die een meisje ontmoet wiens geest tijdens haar slaap in een wolf verandert. Over de funeste gevolgen van puritanisme op natuur en vrouw. **CC**

Geniet van de beste Europese series
à la carte in HD op mylum.tv

#Joinmylumtv

#myLumFan

Download onze handige myLum app

Drunk

REGIE Thomas Vinterberg
CAST Mads Mikkelsen, Thomas Bo Larsen, Maria Bonnevie
SPEELDUUR 1u57
VANAF 9 juni in de bioscoop

Thomas Vinterberg (*Festen, Jagten*) toont in deze tragikomedie hoe vier leraars experimenteren met alcohol om opnieuw greep te krijgen op hun leven. Mads Mikkelsen steelt de show in dit Deense neefje van de Cassavetes-klassieker *Husbands*. **CC**

A Quiet Place 2

REGIE John Krasinski
CAST Emily Blunt, Cillian Murphy, Millicent Simmonds
SPEELDUUR 1u37
VANAF 16 juni in de bioscoop

Door de intelligente aanpak, originele insteek en goede spanningsofbouw heb je nooit het gevoel dat dit vervolg op het succesvolle *A Quiet Place* een fletse franchise-aflevering of een *War of the Worlds*-rip-off is. **CC**

Dark Rider

REGIE Eva Küpper
CAST Ben Felten, Kevin Magee, Jed
SPEELDUUR 1u33
VANAF 23 juni in de bioscoop

Voor deze documentaire trok de Belgische Eva Küpper naar de Australische zoutvlaktes waar de blinde Ben Felten met de hulp van voormalig Grand Prix-winnaar Kevin Magee de snelste blinde motorrijder ter wereld hoopt te worden. Voor fans van *The World's Fastest Indian*. **CC**

Cash Truck

REGIE Guy Ritchie
CAST Jason Statham, Josh Hartnett, Scott Eastwood
SPEELDUUR 1u59
VANAF 23 juni in de bioscoop

Lock, Stock and Two Smoking Barrels- en *Snatch*-maatjes Guy Ritchie en Jason Statham laten in deze thriller over een geldtransportbewaker met een verborgen agenda hun typisch Britse humor achterwege en focussen zich op *Heat*-achtige actie. **CC**

The Mole Agent

REGIE Maite Alberdi
CAST Sergio Chamy, Rómulo Aitken, Marta Olivares
SPEELDUUR 1u27
VANAF 30 juni in de bioscoop

Een vriendelijke, 83-jarige weduwnaar wordt door een privé-detective ingehuurd om mogelijke wantoestanden in een rusthuis te onderzoeken. Tragikomische Chileense fly-on-the-wall-documentaire à la *Almost Home*. **RN**

Kindred

REGIE Joe Marcantonio
CAST Tamara Lawrence, Fiona Shaw, Jack Lowden
SPEELDUUR 1u41
VANAF 7 juli in de bioscoop

Nadat het noodlot heeft toegeslagen, brengt een jonge vrouw de rest van haar zwangerschap door op het landgoed van haar schoonmoeder. Al gauw krijgt ze de indruk dat ze daar vastgehouden wordt. *Rosemary's Baby* meets *Get Out*. **RN**

DE BESTE CRIMESERIES & FILMS

CRIME

WAVE II

ELKE DAG DE HELE ZOMER LANG

PLAY 6

The Painter and the Thief

REGIE Benjamin Ree
CAST Barbora Kysilkova, Karl Bertil-Nordland, Øystein Stene
SPEELDUUR 1u46
VANAF 14 juli in de bioscoop

Een kunstenaar die oog in oog komt te staan met de junkie die haar schilderijen gestolen heeft, besluit de dief beter te leren kennen. In Sundance bekroonde documentaire in de lijn van Banksy's *Exit Through the Gift Shop*. **RN**

A Perfectly Normal Family

REGIE Malou Reymann
CAST Mikkel Boe Følsgaard, Kaya Toft Loholt, Rigmor Ranthe
SPEELDUUR 1u33
VANAF 21 juli in de bioscoop

Wat een loodzwaar drama had kunnen zijn over een vader die van geslacht wil veranderen, wordt in de handen van de Deense Malou Reymann een vederlichte, maar ontroerende karakterstudie. De vrolijke versie van *Normal*. **CC**

Blackbird

REGIE Roger Michell
CAST Susan Sarandon, Sam Neill, Kate Winslet
SPEELDUUR 1u37
VANAF 4 augustus in de bioscoop

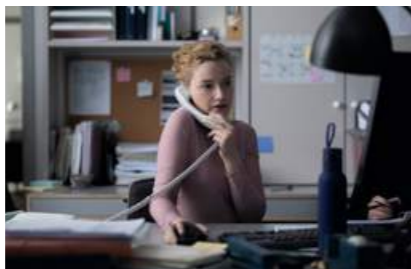
Existentieel familiedrama over een vrouw op leeftijd die haar (klein)kinderen bij zich roept voor een weekend in haar strandwoning. Daar lopen de spanningen al snel hoog op. Remake van het Deense *Silent Heart*. **RN**

True Mothers

REGIE Naomi Kawase
CAST Hiromi Nagasaku, Aju Makita, Reo Sato
SPEELDUUR 2u20
VANAF 11 augustus in de bioscoop

Satoko houdt zielsveel van het jongetje dat zij en haar man geadopteerd hebben. Jaren later staat zijn biologische moeder plots voor de deur. Gevoelig Japans drama over ouderschap dat herinnert aan *Like Father, Like Son*. **RN**

The Assistant

REGIE Kitty Green
CAST Julia Garner, Matthew Macfadyen, Makenzie Leigh
SPEELDUUR 1u27
VANAF 25 augustus in de bioscoop

Deze aan Chantal Akerman schatplichtige Sundance-hit mijdt elke vorm van melodrama en schetst in semidocumentaire stijl wat het voor een vrouw moet betekenen om te werken voor een roofdier als Harvey Weinstein. **CC**

Op vertigoweb.be vind je elke woensdag nieuwe recensies

VERTIGO

14.07.2021

Fast & Furious 9
door Chris Craps

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut sed do ma aliquip ad ex ea commodo

MATTHIAS SCHOENAERTS
JOEL KINNAMAN

SONS OF PHILADELPHIA

EEN FILM VAN JÉRÉMIE GUEZ

9 JUNI IN DE BIOSCOOP

ACADEMY AWARD® WINNER
BEST ACTOR · BEST ADAPTED SCREENPLAY

ANTHONY HOPKINS OLIVIA COLMAN

THE FATHER

A FILM BY FLORIAN ZELLER

16 JUNI IN DE BIOSCOOP

Na «Portrait de la jeune fille en feu»,
de nieuwe film van Céline Sciamma

PETITE MAMAN

30 JUNI IN DE BIOSCOOP

FILM FEST GENT
Explore Zone Award 2020

OFFICIAL SELECTION
FESTIVAL DE CANNES

GAGARINE

EEN FILM VAN FANNY LIATARD & JÉRÉMY TROUILH

14 JULI IN DE BIOSCOOP

DUBAI & ABU DHABI!

AUTHORISED
TICKET
RESELLER

**7 dagen zon & plezier
vanaf € 999**

INBEGREPEN:

- Lijnvluchten vanuit Brussel (bekroonde topairline: bagage, handbagage, maaltijd/drank inclusief)
- Knap Hyatt Hotel 4 * * * *
- Vlaamse gids & Blauwe Vogel-begeleiding
- Alle hoogtepunten
- Veel leuke excursies (o.a. bezoek Louvre, Burj Khalifa, Expo 2020 & The Frame)

AFREIZEN 2021:

september, oktober, november & december

AFREIZEN 2022:

januari, februari, maart, april & september

ALLE INFO & BESCHIKBAARHEID:

www.deblauwevogel.be

